

Bozók Ferenc
Fél száz (50 év – 50 vers)
Születésnap, „ajándék, mellyel meglepem magam”
... és barátaimat

Mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyar nyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Bozók Ferenc

Fél száz (50 év – 50 vers)

Születésnap „ajándék, mellyel meglepem magam” ... és barátaimat

Versek folyóiratokból.
(Agria, Búvópatak, Dunatükör, Életünk,
Ezredvég, Forrás, Gyöngyösi Kalendárium,
Hévíz, Hitel, Jel, Kortárs, Lyukasóra, Mozgó Világ,
Múlt és Jövő, Napút, Nyugat Plusz,
Pannon Tükör, Partium, PoLíSz, Új Dunatáj, Új Ember,
Új Forrás, Vár, Vigilia, Zempléni Múzsza)

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az Üveghegy Kiadó (Százhalombatta) ISBN 978 615 6438-23-2 azonosítóval 2023-ban megjelent azonos című kötetének elektronikus változata. Az elektronikus változat a szerző engedélyével készült. Az elektronikus változatot szabadon lehet lelkipásztori célokra használni, minden más jog a szerzőé.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Anakreóni bordal a sörről	5
Anakreóni bordal a viszkiről.....	6
A pénz beszél	7
Aranyhal.....	8
Aranyóra	9
Ásványok	10
Azúrtemető.....	11
Béka	12
Biciklidal.....	13
Bizánc	14
Bodobács.....	15
Domoszlói advent	16
Egy fénykép hátlapjára	17
Ehnaton a naplementében	18
Éjjeli rém.....	19
Éjszaka	20
Ékszerész.....	21
Elkésők dala	22
Emberszonett.....	23
Ez a vonat most van indulóban	24
Ezüstpenge	25
Fák.....	26
Fényszonett	27
Gilisza	28
Grafitkutyák	29
Halál.....	30
Hollósírás	31
Időszonett.....	32
Istenek átka	33
Jambusok, katonáim.....	34
Jézus a Blahán.....	35
Kagyló.....	36
Karácsonyi szonett (Hószonett)	37
Katonatemető	38
Kísértetek	39
Kötélmászó	40
Lót fut.....	41
Monoton.....	42
Nagymama	43
Nyárszonett	44
Ölelés	45
Panoptikum	46
Radír.....	47
Röpteti és kikacagja	48

Rubinpirosat visz a nyárba.....	49
Szonett a szabadvershez.....	50
Szonett a szonetthez.....	51
Téli tó.....	52
Tükör.....	53
Tükörfolyosó.....	54
Függelék.....	55
A szerzőről.....	55
A szerző önálló kötetei.....	55
Kritikák	56
Könyvben.....	56
Folyóiratban	57

Anakreóni bordal a sörről

Anakreón, bocsásd meg,
de most sörök levével
derék baráti körben
sörök dicséretével

s ma nem borok hevével
köszönt reám a mámor,
pedig hegyek levével
telítve pince, gádor.

Idézni is tömérdek
a borban lelt örömről
hogy mennyi verset írtak,
de itt e vers sörömről.

Hideg söröm! Te gerjeszd
habos, derűs vigalmam!
Lehetne sört dicsérni
anakreóni dalban?

(Ezredvég, 2021. január)

Anakreóni bordal a viszkiről

Anakreón, bocsáss meg
hogy öblösebb pohárba
ma rozsmaláta csörren,
s hasába szóda fröccsen.

Anakreón, bocsáss meg,
ha jéghasábok úsznak
az árpalé-aranyban.
Csitút: minek tagadjam.

A borral összevetve
nem oly nemes, de fennkölt,
dicsérte őt a Churchill
s a lágyszavú Robert Burns.

(Ezredvég, 2021. január)

A pénz beszél

A pesti part kövén ülök,
miként Attila is,
Dunánk vizén szemem szalad
ma tán Budáig is.

Smaragdja matt, opálosul
az alkony-marta lomb,
a pénz beszél, kutyám ugat,
nyüszít a Rózsadomb.

A pénz beszél, mi több: hadar.
Kezében mikrofon.
Nem érti furcsa rímeid,
de ezt ne vedd zokon.

(Partium, 2013. ősz)

Aranyhal

Akváriumodba tegyél bele engem,
Így, élve legyek ma a polcodon ékszer,
lágyan lebegő, puha, néma szobád
lassú, fura hajnali dísz, aranyhal,
és téglalakzat üvegfala védjen.
Lassulj ide végre, tapaszt a füled rám.
Halld meg a csendem.

(Új Forrás, 2009. május)

Aranyóra

Tűnt napom aranyékszer,
zsebre teszi az alkony.
Járok a lebukó Nap
olvatag aranyában.
Ballagok, a zsebóráam
hűs fedele lezárva.
Tartom a füleimhez,
perceg a mutatója.
Forgatom a kezemben,
nem merek odanézni
percre sem az időre.
Zsebre teszem az órám.
Múlik a fiatalság.

(Vigília, 2010. november)

Ásványok

Lobogó pirít és puha márga,
jegesen kacagó hegyikristály,
ibolyás ametiszt ragyogása,
faragatlanul isteni kincstár.

(Nyugat Plusz, 2017. tavasz)

Azúrtemető

Mért keserű a gyökér, noha éltet?
Mért lefelé temetődnek a holtak?
Felfele kellene ásni, kaparni,
könnyed azúrba temetni magunkat.
Nem nehezülni, de légiesedni.
Könnyed azúrtemetőbe nyugodni.

(Dunatükör, 2010. február)

Béka

A csobbanás. A hús patak.
Riadt, csodálkozó halak.
Beugrik, és a víztükör
szilánkra hullva tündököl.
De elsimul, ha elmerül,
s azonnal újra szétfeszül.

Te rút varangy, te mostoha,
ragyogva lüktető toka,
te torzszülött, te rossz göröngy,
te undorító drágagyöngy,
a víz alatt, s a föld színén
nagyon szeretlek, ősi rém.

(Mozgó Világ, 2009. december)

Biciklidal

Sovány, hideg, halott anyag
áruld el, hogy mi mozgat?
Kell hozzád szándék, fürge szív
és vádli, combizomzat?

Kevés gépzsíron jól megél,
nem vágya sonka, torta,
benzint se kér, motorja sincs:
magam vagyok motorja.

Igénytelen harmónia:
Így élnék bár ezentúl!
Sztenderje sincs, de mégse dől,
míg mozgás van, s egyensúly.

(Gyöngyösi Kalendárium, 2023.)

Bizánc

Fentről nézve egész ez a kép.
Szívünk, s mind, ami lent zavaros,
egységes mozaikberakás.
Gyötrelmünk ragyogása.

(Napút, 2014. január)

Bodobács

Játszótereken van most,
lendül a hinta,
hátán polinéz harcos
maszkja a minta.

Forró betonon járkál,
ünnepi díszben,
múltból jön elő, mászkál,
jár-ke-kel a szívben.

Május daloló estjén
enyhe meleg volt.
Mint Proust, felidézhetném
most a gyerekkort.

(Pannon Tükör, 2014. 2. szám)

Domoszlói advent

A tél, a tél. Acsarkodó december.
Ha kesztyű nincs, tenyérbe fúj az ember.
Ha sála sincs, nyakába hőt lehelget
a várva várt, rorate-arcú gyermek.
A nénikék: szelíd vetési varjúk,
horgolt magányuk összehúzza rajtuk.
A lépteik: ösvényt kijárva, sorban
az utca tükrös vitrinébe roppan.
Csúszós az út. Ügyelni kell a lábra.
Vigyázva lépdélünk közös halálba.

(Hévíz, 2014. 3. szám)

Egy fénykép hátlapjára

Nálam a múltat is éli jelen,
tegnapi ködszerű kép
sóhaja kuncsorog itt ma velem,
bánata még ma is ép.

Por lepi lassan a régi fotót,
és csak a múlt, mi maradt,
pórusaimba bekúszik a múlt.
Viszlek a bőröm alatt.

(Kortárs, 2008. január)

Ehnaton a naplementében

(Nemes Nagy Ágnes 100)

Egyharmadát kimetszi most a gúla.
Kijárok Őt figyelni újra, újra.
Homokba süpped mindig éjszakára,
mert minden alkonyat kicsiny halálka.

Únt sok helyett új Egy hevíti vágyam,
hús éjjelig, kurtítva hitves-ágyam.
Bocsásd meg ezt nekem, ne hordj le érte
gázlómadár-nyakú, szép Nofretéte!

Testeink létbe tűzve omladoznak,
bár van, kit ezredévre balzsamoznak.
Csontunk törékeny és fejünk tojáshéj,
de Ő naponta múlik, ám tovább él.

Feledni kéne sok temérdek istent,
mert egy elég talán, cserélve mindent.
Kijárok Őt figyelni, újra, újra.
Egyharmadát takarja most a gúla.

(Vár, 2022. 2-3. szám)

Éjjeli rém

Mécseseink ha kioltja
szárnysuhogása az éjben,
vad nevetése kirobban,
kénzaga táncol a szélben.

Lánghaja fényteli kígyó,
perzsel a lángja dühének,
éjbe vivő dala hallszik
kárhozatos örömének.

(Jel, 2006. január)

Éjszaka

Sétálna láb. Mozogna száj, s a kéz,
de éjbe bábozódva megtapad.
A talpából talán gyökér fakad?
Az éjbe hull a Hold: teába méz.

Kijött a parkba, és csak áll. Csak áll.
A Hold sugárnyi méze rácsorog.
Magánya zsebre vágva. Ácsorog.
Az éjhez éjjeledni? Szép halál.

Se gondolat, se vers, se tollvonás,
így funkciótlan itt e szobrozás.
Se vágy, se cél, se tett, se ihletem.

Teáskanál kavarja éjjelem,
merítsd a kozmosz-éjbe életem,
kavarj sötét teádba, Istenem.

(Hitel, 2022. december)

Ékszerész

Az egresünk meleg smaragd.
Hisz ékszerész az Úr! A kert
ribizligyöngysorát figyeld.
A málnaszem rubindarab.

Ékszer-ruhánk a nyári fény.
Aranyfüst hinti ház falát,
terít lángos drapériát.
Vakít a tisztaságigény.

Dúlt nyári séta, tikkadás,
ezüst nyakék az izzadás
s ki koldus bár, de égre néz,

köszönti égnek ötvösét
fényes forgácsa röpdös, és
vakít a nyári ékszerész.

(Életünk, 2013. 4. sz.)

Elkésők dala

biciklisáv – futószalag
éjféli busz lekésve
lidércke fény ufó szalad
vagy iszkoló egérke

a stoppolás talán segít
hüvelyk s „kar inthy” expressz
egy bús sofőr továbbsegít
a cél hajnalra meglesz

mit ér ki késve érkezett
mikor már senki nincsen
tapintgat illó ujjbegyet
egy rég kihűlt kilincsen

(Mozgó Világ, 2022. április)

Emberszonett

A végtelenbe mártva él az ember.
Lakása földgolyónyi társtalanság,
és kozmikus, tágas bizonytalanság
sodorja őt, miként planktont a tenger.

Anyagban hisz, s a véletlennek papja,
vagy Istenben, a minden-alkotóban,
öröktől mozdulatlan mozgatóban.
Hit és bizonytalanság éje, napja.

Fölötte csillagszeplős végtelenség,
mit véges agyba gyúrni képtelenség.
Tág lelke testi börtönébe zárva.

Ezernyi tárgya van, s örök hiánya.
Kötődne ehhez, ahhoz, ám hiába.
Többmilliárdnyi szív közös magánya.

(Életünk, 2015. 10. szám)

Ez a vonat most van indulóban

Ez a vonat most van indulóban.
Őszi bánat zeng az indulóban.
Végleg itt marad, mit itt feledtél,
ez a vonat vissza már sosem tér.

Visszanézni vágysz, hiszen haladtál,
mégis úgy hiszed, hogy elmaradtál.
Ez a vonat vissza nem jön újra,
mozdonyát a végtelenbe fúrja.

Ez a vonat színezüstre festve.
Szíve láng, de színezüst a teste.
Visszanézni vágysz, de zárt az ablak.
Eltűnődve integetsz magadnak.

(Agria, 2013. tél)

Ezüstpenge

Az ébredés ezüstös, és
beléhasít a nyakba.
Ezernyi ránc, miket bevés
a foszladós anyagba.

Uram, nehéz az ébredés,
mely úgy sebez: a pengéd.
Hisz úgy hasít, akár a kés
a szabdaló jelenlét.

(Mozgó Világ, 2009. december)

Fák

A föld alá alázkodó gyökérrel
kik ők? Talán magasra nőtt huszárok?
Talán hegyekbe üldözött zsidók
a Nap felé emelt bozont-sörénnyel?

A bánatom talán ti értitek meg,
ti hegyvidéki szürke partizánok,
darócruhás, tapintatos barátok,
a szívemet talán ti érzitek meg?

Fenyő, juhar, platánfa, nyurga nyírfa,
veled növekszik az, mi rád van írva.
Fegyelmezett, szelíd kísértetek.

Szerelmesek rovása: szív a nyíllal
a testetekre vésve, hordva kínnal.
E bús szonett legyen tiértetek.

(Hitel, 2022. december)

Fényszonett

Kezed ha gyújt köröm-picinyke mécsest,
amíg viasz, s rövid kanóca tartja
egy kontinensnyi éj se fog ki rajta,
nem oltja őt ki semmilyen tömény est.

Az utcalámpa fényzuhany: csorog rád,
zuhog fejedre tiszta fénysugára.
Tusolsz. A tisztaság zuhog ruhádra,
tested zuhanyrózsák aranyporozzák.

A szurkos éj kísértetek barátja,
csuklyás daróca sok lidérc kabátja,
suhog, csapong ezernyi furcsa lénye.

Egy kontinensnyi éjsötét szakadt rám,
és éjszakányi híg szurok ragadt rám,
de mossza már az utcalámpa fénye.

(Új Ember, 2015. november 29.)

Giliszta

Rólad önmagát vadul letépte.
Régi, régi lány.
Ám a kétfelé metélt giliszta
mégis egy talán.

(Mozgó Világ, 2012. június)

Grafitkutyák

A rajzlapon grafit kopók,
satírozott bozontfejek,
agyonradírozott terek.
Grafitmaszatban táncolók.

Grafitmagányban őszi táj.
Épp így kerül belénk a kor,
mint rajzlapok közé a por.
Az őszi bánat így szital.

Talpnyomok satírozódnak,
lépteink radírozódnak
őszi sárban, gyűrt avarban.

Hát verd a port maszat-kutyám
a rajzlapon tapadj puhán,
szürkületnyi zűrzavarban.

(Mozgó Világ, 2019. szeptember)

Halál

Talán mi múlhatatlan, itt marad?
Tekintek égre, földre. Nem vagy ott.
Halotti gyertya lángja megfagyott,
maradt belőle hús rubindarab.

A lélek elrepül, vagy itt marad?
A test-ruhát levedli sok halott,
csupán a „lelki rész” marad meg ott?
Tölcsér-szerű féreglyukon szalad?

Testünk a föld alatt csendben pihen,
lelkünk a vége-hossza semmiben,
„lábunk” a semmiben „szilárdan” áll?

Ne higgy a túliban! – felelsz, hiszen
csupán a semmi várna? Nem hiszem.
Halál, halál, halál, halál, halál...

(Mozgó Világ, 2017. február)

Hollósírás

Fülledt nyáron, éjfél táján Poe-t olvastam: jobban fájjon
rég elporladt sok-sok álmom, ifjúság: fosztott bazár.
Nemhogy holló, de még fecske sem száll most a házereszre,
mintha még a fürge fecskék is tudnák, hogy halva már
ő, ki ezt a házat lakta, nincsen híre-hamva már.
Nem tér vissza soha már.

Bujkálsz anyám, temetőben! Tűnt barátban, szeretőben
ásnék, mint egy bányamélyben, szívdobogva, mérgesen!
Körmömmel vájnám a földet, elemésztő szülőföldet,
megteremtett: meg is ölhet, így dühöngtem rémesen!
Kiszakadva anyaölből, keserűen, véresen
ásom régi életem.

(Mozgó Világ, 2023. április)

Időszonett

Talán akad vigasztalóm, ha félek,
ki néhanap mellém szegődik önként,
ne kelljen így lábon kihalva, tölgyként
borzongva imbolyogni, mint a rémek.

Mivel csekély a létezés, mit élek,
s mivel naponta rázza büszke öklét
reám a szűnni nem tudó öröklét,
matériámban ott szorong a lélek.

Ijeszt a létezés-kaland, ha tényleg
távozni kell az összes földi lénynek.
Az innen és a túl szíven talál.

Karod kitárva tágas űrbe, kérded:
Örökvalót, ha szűnni kell, hogy érts meg?
Mit ér a végtelen, ha van halál?

(Lyukasóra, 2016. 3. szám)

Istenek átka

Mummu Tiámat az őszám,
vén, keserű vizek anyja,
rémalak ő, kusza hajjal.

S Kingu, papucs-puha férje
nem zabolázta meg őt, s lám
hintve a Föld tele jajjal.

S Marduk, elúnva a némbert,
únva a bajt, meg a jajszót,
kétféle vágta a testét.

Így alakult ki a létünk,
s váltja az éjjel a nappalt,
s váltja a nappal az estét.

Így alakult ki a szív is.
Ambivalens, kusza szívünk
ördögi, angyali egyben.

Istenek átka, örökség,
ősi teher, hogy a szívben
jó meg a rossz keveredjen.

(Zempléni Múza, 2008. tavasz)

Jambusok, katonáim

A jambusok ropogva lépnek itt
fehér papíron: ruszki hómezőn.
Vonszoljátok, ha fogyni kezd erőm,
ha már a szív a hóra, jégre vitt.

„Tarkó lövés: így végzed hát te is?”
A test, s a szív ha nem megy már odább,
cipeljetek, ha nem bírom tovább
a szív ha fagyhalálba dermed is.

Kísérje verseink ezer legény,
legyen kemény vagy lágy a költemény:
nehéz himnusz vagy könnyű sanzonett,

ti jambusok, fegyelmezett bakák,
ütemre mozduló szerény bokák
bakancsba ránt e szürke, bús szonett.

(Agria, 2020. tavasz)

Jézus a Blahán

Hívlak a metró
megbetegítő
léghuzatából.

Hívlak a tegnap
múltfelidéző
kábulatából.

Várlak a Corvin
fülsiketítő
forgatagában.

Várlak a járdán,
s lenn, a peronnál,
várlak a mában.

Várlak a holnap
matt, tejüveg-szín
virradatában.

(Agria, 2012. ősz)

Kagyló

Fülkagylóra tapasztott
fodros tengeri kagyló
zsongító morájában
próbáltam lefűlelni
tengermélybe bukásod.
Foglaltat jelölő, halk
távolodásod.

(Új Dunatáj, 2013. 1-2. szám)

Karácsonyi szonett (Hószonett)

Karácsony éjjelén, ha rossz a kedved,
s ha jambusokra jár az ingaóra,
az ablakon figyelj a kinti hóra,
mert szűzi tisztaság borítja kerted.

Szíved, ha régi gondjaidba dermed,
a bánatot ma hagyd lehullni róla.
Ma bárhogy is belep, ne fújd le róla
ha szívedig szítál is égi permet.

Amíg te enyhülést remélsz borodban
mert nem hiszel ma már fehér porokban,
ő gyógyporát szítálja gyűrt zakódra.

Nehéz a szán, a jégtükörbe robban,
a hó alázatos, gerince roppan.
Szonettet is lehetne írni róla.

(PoLíSz, 2013. január)

Katonatemető

talajba halt sapkák övek
porrá puhult bakancsszögek
szétkorhadó lidérc-bakák
jövőkbe ájult dédapák

(Lyukasóra, 2012. 6. szám)

Kísértetek

Magányos vagy. Szobádban ülsz,
fotóikat rakosgatod,
s ha emléükben elmerülsz,
melletted ülnek, tudhatod.

Szeretnek téged, így tehát
maradnak is. De testüket
levetve, mint kinőtt ruhát
hordják tovább a lelküket.

Hús férfiak, lágy, esti nők.
Testük lefoszlott, rongyos ing.
Ne félj. Nagyon szelídek ők,
anyagtalan halottaink.

Bár ajtó, ablak zárva van,
mégis jönnek, ha itt az éj.
Tapintatuk határtalan,
de nem tapintanak, ne félj.

(Nyugat Plusz, 2022. XII.)

Kötélmászó

Kampót akaszt az Égre
a végtelen Valóig,
elindul, és a combja
s a szíve horzsolódik.

A föld s a tág azúr közt
szúr és feszít a kender.
Magasba nézni nem tud,
de már lenézni sem mer.

(Mozgó Világ, 2023. április)

Lót fut

A múltba szobrozódva élni nem szabad.
Ki vissza-visszanéz, miként a Lót neje,
leblokkol és megáll, zihál szegény feje.
Zokogva fut ma Lót, s az asszony elmarad.

Vén törzse és a szíve hátra vonzza, bár
szűnt városán az Isten nem lelt tíz igazt.
Ki földjét futva hagyja, lel máshol vigaszt?
Most futni kell izzadva és tűnődni kár.

Talán találsz tisztább, gazdagabb, jó helyet,
de otthon volt ez, nem csupán lakóhelyed,
meg asszonyod, kit szoborrá tett a múltja.

A város ég. És lánya, nője nincsen itt.
Csak Isten és csak ő. De furcsa sprint ez itt.
Öreg hosszútávfutó magányos útja.

(Hitel, 2011. július)

Monoton

Ősz húrja zeng,
szívem kileng
a Nyárból.

Hol ér az ősz,
hol ér a tél?
Akárhol.

Hová sodorsz,
hová viszel
te rossz szél?

Ne ráncigálj,
ne folytogass,
eresszél.

Mi lesz velem?
Mi lesz veled,
ha fázunk?

Mi szünteti,
ki oldja fel
magányunk?

(Agria, 2008. tél)

Nagymama

Süt, főz, kiveszi a torzsát,
sarlóz, eteti a Morzsát.
Gallyaz, cipeli a ládát,
dúdol, kötözi a málnát.

Rostán kukorica pattan,
hószín taraja kirobban.
Nappal sohase pihen le,
lábbon menetel a Mennybe.

(Ezredvég, 2013. július-augusztus)

Nyárszonett

A Nap, miként a sör: ragyog, pezseg,
s a fellegek, miként a sörhabok
fodor-ruhás barokkos angyalok.
A lég a tarka rét fölött rezeget.

Lerészegít e nyári lázmeleg:
a július, miként az alkohol
a Mennybe ránt, bár lángoló pokol.
Fájdalmat űz, bár tőle fáj fejed.

Ha nem leszek, s a nyár rezegetve forr,
s eszedbe jut egy Kosztolányi-sor:
„a nyár az én szerelmem, érte égek”

kiáltsd a zöld mező fölé nevem,
s e szédületbe visszaérkezem.
Egy suttogó fűszálban újra élek.

(Búvópatak, 2017. július)

Ölelés

Dúlt hajad éget, rázkódó zokogásunk
trópusi, forró izzasztó ölelésünk
fojtogató, fullasztóan szoros, és
lázmeleg, édes, gyászos távolodás.

(Múlt és Jövő, 2010. 4. szám)

Panoptikum

Csarnokaikban állnak némán,
jégbe meredten bámulnak rám,
tág szemeikkel, szájtátottan
mind, kiket egykor megbántottam.

(Napút, 2011. 4. szám)

Radír

Most kell óvatosabban
rajzolgatni betűt és
visszább húzni szavunkat,
úgy, mint karmot a macskák.
Szó elszáll? Dehogyan is! Sőt:
múló tárgyra rovott szót
el tudsz lángba dobálni,
porrá törni, törölni,
szemben mind ama szó, mit
bárhol, bármikor is szólsz,
íratlan bököd és vág,
test nélkül susog és leng.
Ember nincs, ki törölné.
Isten kell a radírhoz.

(Agria, 2022. nyár)

Röpteti és kikacagja

Játszani hív ma az Isten,
Ő aki van, s aki nincsen.
Égig emel, s letarolhat,
angyalain lovagokat.
Mint gumilabda a kézben
eszköze vagy felerészben.
Kisgyerekét örök Apja
röpteti és kikacagja.

(Ezredvég, 2006. december)

Rubinpirosat visz a nyárba

Filctolla rubinpirosat visz a Nyárba,
mert érik a meggy, csupa vér ma az ingem,
és kábeleket, gyökeret húzigálva
lány hantok alatt tekerészget az Isten.

(Kortárs, 2008. január)

Szonett a szabadvershez

Papírra vetve kész előtt a nyerszet,
mi jambusokba jut talán eszembe,
az ihletet kötötten engedem be,
ma tán kötötten írom én e verset,

s ha kész a vers, talán szonettbe dermed.
Nem is tudom. A vers így is születhet:
A dallamot bocsásd közel füledhez,
kottázva írd, kiszabva terjedelmet.

Vagy épp formátlan írd az éneked, hisz
talán a hangulat, vagy érzélem visz,
s a verstanunk rideg cellába lökne,

repülj kötetlenül, miként az álmok
a látomások és a szürreálok.
Kerüld a metrikát, ha gúzsba kötne.

(Vigilia, 2015. június)

Szonett a szonetthez

Siess szonett-ruhám reám területi,
miként zakóba, bújnék struktúrádba,
divatjamúlt, de jól szabott ruhádba,
szebb, ünnepibb szövetben elmerülni.

Ha rám talál a téma, nem kerül ki.
Ha felkeres vagy elkerül a bánat,
magamra gombolom szonett-ruhámat,
szonettbe szép borulni és derülni.

A jambusok szabott zakómra díszek,
a gombok és a mandzsetták a rímek,
hibátlanul felékesítve formád.

A versemet szonett-ruhába rántom,
megénekellek én, szonett-kabátom.
Szabad vajon szonettet írni hozzád?

(Vigilia, 2015. június)

Téli tó

A nádcsomó a téli éj
vitrines jegébe fagy,
s a tó, a jég alatti mély
nem mutatja, merre vagy.

Nem mutatja február
hínáros, mocsár hajad.
Lenn, a lomha vízhomály
mindörökre elragad.

Jégre csókolom neved,
de nem hoz ajkam olvadást,
nem fakaszt nekem s neked
a március feloldozást.

(Agria, 2010. ősz)

Tükör

Ez évi elhatározásom:
tükörbe nézve reggelente
saját tekintetem kiállom.
Remek tükör, de nincs elég fény.
Remek tükör, de rozsdaszeplős.

(Kortárs, 2009. február)

Tükörfolyosó

A szűkülő tükörközép felé
a semmi széle végtelen keret,
s a végtelen keretnyi semmihez
a köznapok hideg tükörlapok.
Feledve régi arcainkat
a végtelenbe indulunk, miként
tükörmezőbe tükrözött tükörlapok.

(Forrás, 2011. március)

Függelék

A szerzőről

Bozók Ferenc (Gyöngyös, 1973. október 8.) költő és esszéíró. Magyar-történelem-teológus szakos tanár, piarista szerzetes.

A szerző önálló kötetei

Szélkutyá (esszék és versek) a Z-füzetek sorozatban jelent meg 2007-ben. Kötetét a Magyar Írók Egyesületének szépirodalmi folyóirata, a Lyukasóra támogatta. Könyvének előszavát Lisztóczy László irodalomtörténész írta, utószavát Simor András, az Ezredvég folyóirat főszerkesztője.

Tükörkrisztus (esszék), a Littera Nova Könyvkiadó jelentette meg a 2009-es Ünnepi Könyvhétre. Előszavát dr. Lisztóczy László irodalomtörténész írta, utószavát dr. Kődöböcz Gábor irodalomtörténész, az Agria főszerkesztője.

Azúrtemető (versek és esszék) a Z-könyvek sorozatban jelent meg 2010-ben, a Költészet Napjára. A könyv előszavát és hátsó borítójának fülszövegét Szilágyi Márton irodalomtörténész írta.

Rubimpirosat visz a nyárba (Félszáz vers) a Hét Krajcár Kiadó jelentette meg a 2010-es Ünnepi Könyvhétre. A kötet előszavát és fülszövegét Kődöböcz Gábor irodalomtörténész írta, a könyvben Tóth Dóra rajzai láthatók.

Szilveszteri gótika című kötete tíz esztendő verseiből és esszéiből válogat, a 2011. évi Ünnepi Könyvhétre jelent meg, a Porta Könyvkiadó gondozásában. Előszavát Czigány György, utószavát Buda Ferenc írta, az illusztrációkat Tóth Dóra készítette.

Kortársalgó című interjúkötete a 2013-as Ünnepi Könyvhétre jelent meg. 26 kortárs magyar költővel készített interjúkat tartalmazó beszélgetőkönyv a Hét Krajcár Kiadó gondozásában.

Költői Budapest, Budapest költői című versantológiájában 57 mai magyar költő Budapestről írott verse olvasható, az Antológia Kiadó kiadásában. A könyv előszavát írta és a könyvet szerkesztette Bozók Ferenc.

Magán(y)lexikon című könyve szubjektív verses és prózai szócikkeket tartalmaz. Előszavát és fülszövegét Tarbay Ede írta. (Üveghegy Kiadó, 2014.)

Holt költők társtalansága című verskötete a 2015-ös Ünnepi Könyvhétre jelent meg, Lezsák Sándor fülszövegével, az Antológia Kiadó gondozásában.

Tükörtenger (Verseks folyóiratokból); (Rézbong Kiadó, 2015.) Előszavát Alföldy Jenő irodalomtörténész írta.

Szárnyas idők (Esszék a magyar- és a világirodalomból); (Felsőmagyarország Kiadó, 2016.)
Fülszövegét Novák Valentin írta.

Nagyvilági esszék (Esszék, tanulmányok a világirodalomból. (Üveghegy Kiadó, Százhalombatta, 2018.) Fülszövegét Véghegyi Balázs írta.

Magyar költők Jézusa (Meditációk 20. századi magyar költők Jézus-verseiről.) (Üveghegy Kiadó, Százhalombatta, 2019.) Fülszövegét Véghegyi Balázs írta.

Kritikák

Könyvben

Lisztóczy László: *A költő feltámadása*, Dsida Jenő Baráti Kör, 2008., in: Bozók Ferenc *Szélkutya* című kötetéről 113-115. oldal

Lisztóczy László: *Előszó*, in: Bozók Ferenc *Szélkutya* című könyve 3-6. oldal

Simor András: *Utószó*, in: Bozók Ferenc *Szélkutya* című könyvének hátsó borítója

Lisztóczy László: *Előszó*, in: Bozók Ferenc *Tükörkrisztus* című könyve 5-10. oldal

Ködöböcz Gábor: *Utószó Bozók Ferenc Tükörkrisztus című kötetéhez*, in: Bozók Ferenc *Tükörkrisztus* című könyve, 79-80. oldal

Balázs Tibor: Fülszöveg Bozók Ferenc *Tükörkrisztus* című kötetéhez, in: Bozók Ferenc *Tükörkrisztus* című könyve, hátsó borító

Szilágyi Márton: *Előszó és fülszöveg Bozók Ferenc Azúrtemető című könyvéhez*, in: Bozók Ferenc *Azúrtemető* című könyve, 5-6. oldal, valamint a könyv hátsó borítója

Ködöböcz Gábor: *Bozók Ferenc versei elé*, in: Bozók Ferenc *Rubinpirosat visz a nyárba* című könyve, 5-6. oldal

Lisztóczy László: *Bozók Ferenc Azúrtemető című kötetéről*, in: Lisztóczy László *Az utolsó szalmaszál* című tanulmánykötete, 268-276. oldal

Czigány György: *Előszó*, in: Bozók Ferenc *Szilveszteri gótika* című könyve, 7. oldal

Buda Ferenc: Fülszöveg Bozók Ferenc *Szilveszteri gótika* című könyvéhez, in: Bozók Ferenc *Szilveszteri gótika* című könyvének hátsó borítója

Tarbay Ede: *Előszó és fülszöveg Bozók Ferenc Magán(y)lexikon című könyvéhez*, in: Bozók Ferenc *Magán(y)lexikon*, 5. oldal, valamint a könyv hátsó borítója

Ködöböcz Gábor: Bozók Ferenc: *Rubinpirosat visz a nyárba*, in: Ködöböcz Gábor *Szépen magyarul, szépen emberül* című tanulmánykötete, Magyar Napló Kiadó, 2014., 257-258. oldal

Lisztóczy László: *Verseink hiányjelek* (Bozók Ferenc költészetéről), in: Lisztóczy László *A múltó idő mérlegén* c. könyve, 146-152. oldal

Alföldy Jenő: *Szembesülések* (előszó és fülszöveg Bozók Ferenc *Tükörtenger* című verseskötetében)

Lezsák Sándor: Fülszöveg Bozók Ferenc *Holt költők társalansága* című könyvének hátsó borítóján

Novák Valentin: Fülszöveg Bozók Ferenc *Szárnyas idők* című könyvének hátsó borítóján

Lisztóczy László: *Bozók Ferencről új kötete megjelenésekor*, in: Lisztóczy László *Ötperces esszék és tanulmányok*; Kráter Kiadó, 2019

Bistey András: *Egy igazi katolikus költő*, Bozók Ferenc, in: Bistey András *Könyvekről* című kötete; Hungarovox Kiadó, 2020

Szederkényi Olga interjúja Bozók Ferencsel Rideg Sándor életművéről; in: Szederkényi Olga: *Irodalmi popikonok*; Helikon Kiadó, 101-109. oldal, 2020

Lisztóczy László: Bozók Ferenc *Kortársalgó* című könyvéről, in: Lisztóczy László: *A szülőföld vonzásában (Adalékok Gyöngyös irodalmi örökségéhez)* Dsida Jenő Baráti Kör kiadványa, Eger, 2020; 107-128. oldal.

Folyóiratban

Jánosi Vali: *Jairus kislányától az ötödik béig.* Bozók Ferenc *Szélkutya* című könyvéről, Evangélikus Élet, 2007. július 15. 5. oldal

Kristó Nagy István: Bozók Ferenc *Szélkutya* kötetéről, Ezredvég, 2007. november, 122-123. oldal

Bistey András: *Bozók Ferenc, egy igaz katolikus költő,* Ezredvég, 2007. november, 117-119. oldal

Vasvári Erika: *Bozók Ferenc tanulmányai és versei,* Havi Magyar Fórum, 2007. november, 76-77. oldal

Pécsi Éva: *Recenzió Bozók Ferenc Szélkutya című kötetéről,* Kristály, 2007.18. évfolyam 4. szám, 24-25. oldal

Lisztóczy László: *A Dsida Jenő Baráti Kör éves beszámolója,* Művelődés (Kolozsvár), 2007. december 12. oldal

Lisztóczy László: *Csonkán is rege-kincs a tiéd,* PoLíSz, 2007. december-január, 88. oldal

Udvardy Balázs: Bozók Ferenc: *Szélkutya,* Kapu, 2007. november-december, 92. oldal

Borbás Péter: Bozók Ferenc: *Szélkutya,* Jel, 2008. február, 28-29. oldal

Borbás Péter: *Szélben táncoló,* Agria, 2008. nyár, 138-141. oldal

Lisztóczy László: „Szeressétek és fogjátok pártját neki” – *Bozók Ferenc költészetéről,* Vár, 2009. tavasz, 63-66. oldal

Tóth Barna: *Bozók Ferenc, a katolikus költő,* Zempléni Múza, 2009. tavasz, 94-97. oldal

Bajáki Zsanett: *Tükörkrisztus – Bozók Ferenc új esszékötete,* Petőfi Népe, 2009. június 8., 5. oldal

Szigeti László: *Könyvajánló. Spirituális tükör Bozók Ferenc Tükörkrisztus című könyvéről,* Új Ember, 2009. június 21., 6. oldal

Simor András: *Mit mutat a tükör? – Bozók Ferenc Tükörkrisztus című könyvéről,* Ezredvég, 2010. március, 113-115. oldal

Busku Anita Andrea: *Tükrödben légy önmagad – Bozók Ferenc Tükörkrisztus című kötetéről,* Agria, 2010. tavasz, 207-212. oldal

Lisztóczy László: *Bozók Ferenc versei elé,* Egri Magazin, 2010. október 3.

Rákász Judit: *Azúrtemető – Bozók Ferenc új kötetéről,* Petőfi Népe, 2010. október 12.

Véghelyi Balázs: *Nem nehezülni, de légiesedni – Bozók Ferenc Azúrtemető c. könyvéről,* Ezredvég, 2010. november, 114-115. oldal

Cseh Károly: *Lenyűgözve is röptét – Bozók Ferenc Rubinpirosat visz a nyárba c. könyvéről,* Agria, 2010. tél, 224-226. oldal

Lisztóczy László: *Bozók Ferenc Azúrtemető c. könyvének kecskeméti bemutatójáról,* PoLíSz, 2011. január, 95. oldal

Véghelyi Balázs: *Isten filctolla – Bozók Ferenc Rubinpirosat visz a nyárba c. könyvéről,* Forrás, 2011. március, 104-105. oldal

Koloh Elek: *Bozók Ferenc Szilveszteri gótika című könyvéről,* in: Alföldi Napló, 2011. június, 5. oldal

Borzák Tibor: *Télen kotlik, nyáron költ – Bozók Ferenc költészetéről,* in: Szabad Föld, 2011. augusztus 19., 16. oldal

Bocsi Rita: *Interjú Bozók Ferencsel,* in: Heves Megyei Hírlap, 2011. október 19.

Madár János: *Bozók Ferenc Rubinpirosat visz a nyárba c. könyvéről,* in: Zempléni Múza, 2011. ősz, 95. oldal

- Kovács Gergely:** *Költők írjatok verseket – Bozók Ferencről*, in: FourFourTwo Futball Magazin, 2012. február, 47. oldal
- Véghelyi Balázs:** *Gótikus szilveszter – Bozók Ferenc Szilveszteri gótika c. könyvéről*, in: PoLiSz, 2012. október, 89-90. oldal
- Benke László:** *Az én költőm Bozók Ferenc*, in: Vár, 2013/2. lapszám
- Nyitrai Gyula:** *Bozók Ferenc Költői Budapest, Budapest költői című könyvéről*, in: Nemzetőr (München), 2013. szeptember
- Viczián Zsófia:** *Polgárok vallomásai – Bozók Ferenc Költői Budapest c. könyvéről*, in: Heti Válasz, 2013. szept. 19., 47. oldal
- Szakolczay Lajos:** *Bozók Ferenc: Kortársalgó*, in: Agria, 2013. ősz, 233-239. oldal
- Tarján Tamás:** *Bozók Ferenc Kortársalgó című könyvéről*, in: Könyvhét, 2013. 3. szám, 171. oldal
- Szilágyi Márton:** *Bozók Ferenc két új könyvéről*, in: PoLiSz, 2013. szeptember-október, 108-109. oldal
- Pomogáts Béla:** *Bozók Ferenc Költői Budapest és Kortársalgó c. könyveiről*, in: Vigilia, 2013. november, 876. oldal
- Lisztóczy László:** *Portrévázlat Bozók Ferencről*, in: Váci Polgár, 2013. november, 10-11. oldal
- Füstös Simon Zsuzsa:** *Beszélgetés Bozók Ferencsel, az író könyvheti könyveiről*, in: Agria, 2013. nyár, 90-92. oldal
- Bistey András:** *Bozók Ferenc Költői Budapest, Budapest költői c. könyvéről*, in: Ezredvég, 2014. január-február, 108-110. oldal
- Károlyi Csaba:** *Bozók Ferenc Kortársalgó c. könyvéről*, in: Élet és Irodalom, 2014. január 24., 19. oldal
- Dancs Rózsa:** *Bozók Ferenc Kortársalgó c. könyvéről*, in: Kalejdoszkóp (Toronto), 2014. január-február
- Tarbay Ede:** *Bozók Ferenc Magán(y)lexikon című könyvéről*, in: Váci Polgár, 2014. április, 13. oldal
- Novak Valentin:** *Híd a Dunán – Bozók Ferenc Költői Budapest, Budapest költői c. könyvéről*, in: Nyugat Plusz, 2014. nyár, 39. oldal
- Tarbay Ede:** *Bozók Ferenc Magán(y)lexikon*, in: Agria, 2014. nyár, 273-274. oldal
- Alföldy Jenő:** *Bozók Ferenc Kortársalgó c. könyvéről*, in: Agria, 2014. tél, 242-247. oldal
- Lezsák Sándor:** *Bozók Ferenc versei közt járok*, in: Váci Polgár, 2015. szeptember
- Diószegi Szabó Pál:** *Kritika Bozók Ferenc Holt költők társalansága c. kötetéről*, in: Magyar Napló, 2015. szeptember, 64-65. oldal
- Nemes György:** *Interjú Bozók Ferencsel*, in: Váci Polgár, 2015. november
- Elmer István:** *Beszélgetés Bozók Ferenc piarista paptanárral, költővel*, in: Új Ember, 2015. november 29., 9. oldal
- Karácsondi Imre:** *Foncsortempók (Bozók Ferenc Tükörtenger c. könyvéről)*, in: Agria, 2015. tél
- Papp Máté:** *Kritika Bozók Ferenc Tükörtenger és Holt költők társalansága c. könyveiről*, in: Vigilia, 2016. február, 157-158. oldal
- Mihályi Anikó:** *Gondolatok Bozók Ferenc Domoszlói advent c. verséről*, in: Agria, 2017. tavasz, 46-47. oldal
- Tóth Sándor:** *Bozók Ferenc Magyar költők Jézusa c. könyvéről*, in: Keresztény Élet hetilap, 2019. július 14., 13. oldal
- Bonivárt Ágnes:** *Kritika Bozók Ferenc Nagyvilági esszé c. könyvéről*, in: Vigilia, 2019. augusztus
- Ködöböcz Gábor:** *Kritika Bozók Ferenc Magyar költők Jézusa című könyvéről*, in: Agria, 2020. tavasz, 268-269. oldal

Ködöböcz Gábor: *Recenzió Bozók Ferenc Magyar költők Jézusa című könyvéről*, in: Partium folyóirat, 2020. tavaszi lapszám

Hegedűs Bori: *Bozók Ferenc Holdhal című versének elemzése*, in. Agria folyóirat, 2020. nyári lapszám, 175-176. oldal.